

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוסמן

לעולם לא בשבת!

מר דודו פישר

תוך כדי תפילותיה ובכייה, ניגשה אליה אישה וטפחה לה על כתפה. לאה לא הכירה את האישה הזו - ייתכן שהיא הייתה המנקה של בית הכנסת - אך, כשאותה אישה אמרה לה, "בואי איתי", היא הלכה בעקבותיה.

יחד, הן הלכו למעונו של אדמו"ר הרי"צ וביקשו את ברכתו עבור סבתי. הן קיבלו אותה בכתב, והיא עדיין ברשותי - במשפחתנו זהו פריט יקר ערך, עליו אנו שומרים מכל משמר. כתוב בו [בתרגום מיידיש]: "ה' יתברך יעזורך שיהיה הכל כשורה, ושתלדי זרעא חייא וקיימא".

לאה לקחה את הברכה הזו, ומיהרה אל בית הרפואה, שם נודע לה שאחותה בדיוק הובהלה אל חדר הלידה. זמן קצר אחר כך ילדה הסבתא פרידה גישה בלידה טבעית לחלוטין את אמי, מרים, התינוקת שאותה המליצו הרופאים 'להפיל'...

משפחתנו שמרה על הפתק מאדמו"ר הרי"צ לאורך כל השנים הרבות הללו. הוא מאוכסן בכספת, ואנו מוציאים אותו רק כאשר אחת מבנות המשפחה עומדת ללדת, כדי שתוכל לקחת אותו עמה לבית הרפואה. לי אישית יש צילום של הפתק, שאותו אני נושא עמי לכל מקום.

שנתיים אחרי שסבתי ילדה את אמי, הם החליטו לעזוב את לטביה ולעלות להתגורר בארץ ישראל. התברר שהייתה זו החלטה גורלית שהתקבלה בדיוק בזמן. יתר בני המשפחה שנותרו מאחור - ארבעה עשר במספר - נרצחו כולם בידי הלטבים ברחובה של עיר. עדי ראייה שנכחו במקום בשעת מעשה סיפרו לנו על כך.

בינתיים, אמי גדלה בישראל, ופיתחה חיבור מפתיע לתנועת חב"ד, למרות גישתו האנטי-חסידיית של אביה. מאוחר יתר, הוקם בביתה ובסיוע שלה בית חב"ד בקריית טבעון, על ידי שליח הרבי ליישוב, הרב מנשה אלטהויז.

אני התגייסתי לצה"ל, ואחרי סיום שירותי הצבאי, התחלתי את הקריירה שלי כחזן וזמר מקצועי. במשך שנים רבות שימשתי חזן. פעם, בעת ביקור בלונדון לרגל קונצרט חזנות שבו השתתפתי, הזמין אותי בן דודי לצפות במחזמר קלאסי מפורסם. אחרי שחזרתי ארצה, סיפרתי על כך למנהל האומנותי

«

אני נצר למשפחת 'מתנגדים' - כלומר, אלו שהתנגדו לתנועת החסידות - ועם זאת, אני חי וקיים כאן על פני האדמה בזכות ברכתו של אדמו"ר חסידי.

בתקופה שבה האדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש, שהנהיג את תנועת חב"ד בשנים תר"פ (1920) ועד תש"י (1950), התגורר בריגה, לטביה, התגוררו גם סבי וסבתי בעיר ריגה. בחודש שבט תרצ"ב (1932), בשיאו של החורף, החלה סבתי לחוש צירים לקראת לידתה של אמי, אלא שאז החלו העניינים להשתבש. היא הובהלה לבית הרפואה, שם החליטו הרופאים כי יש צורך לבצע הפלה יזומה כדי להציל את חיי סבתי.

סבתי, מרת פרידה גישה, לא הייתה מוכנה להשלים עם גזר דינם של הרופאים, אולם, מתוך חשש לחייה שהיו בסכנה, היא ביקשה מאחותה לאה לרוץ לבית הכנסת הקרוב כדי להתפלל עבורה. היא אמרה שלא תקבל שום החלטה לפני שלא תשוב. כך, באמצע הלילה, רצה הדודה-רבה שלי, לאה, לבית הכנסת הקרוב ביותר, והחלה להתפלל. היא ניגשה אל ארון הקודש, שבו מאוכסנים ספרי התורה, נאחזה בפרוכת, והחלה להתחנן לה' על חיי אחותה ועל חיי התינוקת שלה שטרם נולדה.

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, 'תמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

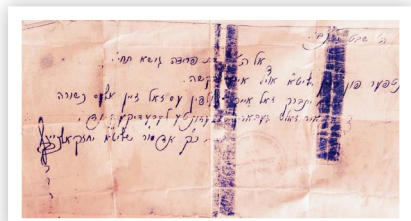
מאורעות | רעיונות אישים

שלי, ואמרתיו לו שהייתי רוצה להשתתף בהפקה הישראלית של אותה הצגה.

עד מהרה התברר לו שאכן ההצגה בגירסתה העברית עומדת להיערך בתיאטרון בתל אביב. קיבלתי את התפקיד הראשי, ובעקבות כך זכיתי לפרסום רב. להופעת הבכורה של ההצגה בתל אביב הגיע מפיק העל של המחזמר ברחבי העולם, ואחרי שצפה בהופעתי הוא פנה אלי והציע לי לבוא להופיע בהפקת המחזמר המתקיימת בתיאטראות ברודוויי המפורסמים שבניו יורק.

נדהמתי מההצעה. כמובן, כל זמר רוצה להופיע על הבמות הנחשבות בניו יורק, אבל דחיתי את הצעתו. "אני לא חושב שזה יתאפשר לי", אמרתי, "שכן, אני יהודי שומר מצוות - אינני מופיע בשבתות או בחגי ישראל".

צילום הפתק המקורי של נוסח ברכת אדמו"ר הרי"צ למרת פרידה גי'שא, כפי שנכתבה בשעתו על ידי מזכירו האישי, הרב יחזקאל פייגין הי"ד.

תגובתו הייתה, "תן לי לבדוק את זה, וניפגש שוב כדי לראות איך אפשר לפתור את הבעיה הזו".

בינתיים, הסיפור כבר דלף לתקשורת, וכותרות העיתונים בישראל זעקו, "דודו פישר בדרכו לברודוויי" - נתון שבהחלט עדיין לא היה מנוי וגמור.

אמי הבחינה בכך שכל העניין הזה מטריד ומדכדך אותי, והיא הציעה, "למה שלא תלך לפגוש את הרבי?"

"על מה אדבר איתו?", שאלתי, "על ברודוויי?! הרי כל כך הרבה אנשים מגיעים אליו עם צרות אמיתיות כמו עוני או בעיות בריאות. איך אוכל להטריד אותו בעניין כזה?"

אך היא התעקשה, "ברכת הרבי כבר סייעה לנו פעם אחת בעבר; היא בוודאי תסייע לנו גם הפעם".

היה זה בשנת תנש"א (1991). אז כבר לא הייתה אפשרות לפגוש את הרבי ביחידות, אולם בכל יום ראשון אפשר היה לעבור על פניו בעת חלוקת הדולרים לצדקה, ואז לבקש את ברכתו.

כאשר הגיע תורי, בירך אותי הרבי ואמר לי שלא לדאוג, ושהכל יסתדר לטובה. מילותיו המדויקות היו [בתרגום מאנגלית], "שה' יתברך יברך אותך שיהיו לך בשורות טובות והצלחה רבה, ושתלך 'מחיל אל חיל'".

וכך בדיוק קרה. למעשה, התוצאה הייתה לא פחות מאשר נס, שכמותו לא קרה מעולם, לא לפני כן, ולא אחרי - היה זה מאורע חד פעמי.

קיבלתי את התפקיד. ולא זו בלבד, אלא שבתכניית ההצגה נכתבה הודעה, כי מטעמי דת, דודו פישר לא ישחק את תפקיד הדמות המרכזית בהופעות המתקיימות בלילות שישי ובבוקרי שבת.

הם כינו אותי "סנדי קופקס של התיאטרון" - כשהכוונה לשחקן הבייסבול היהודי האגדי, שסירב לשחק בראשון מבין סדרת משחקי הגמר באליפות העולם בשנת תשכ"ו (1965), מאחר שחל ביום כיפור.

באופן אישי, אני מחשיב זאת כאחד ההישגים הגדולים שלי בחיים. אחרי מאה ועשרים שנה, אני מקווה שאנשים יזכרו אותי בזכות עובדה זו - שסירבתי לחלל את השבת. הראיתי שאפשר להצליח בעולם, מבלי להתפשר על אמונות ועל ערכים יהודיים. אך יותר מכל, אני אסיר תודה לרבי על שסייע לי לשרת את המסר הזה לעולם היהודי כולו.

דודו פישר הוא חזן ישראלי בעל שם, שגילם תפקידים מרכזיים בתיאטראות בתל אביב, בניו יורק ובלונדון, שם הוא הופיע בפני המלכה אליזבת. הוא רואיין בחודש תמוז תשע"ה (2015).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< בשל"ה (1975) — הרבי הרחיב את הדיבור בנוגע לשני מבצעי מצוות חדשים - כשרות וטהרת המשפחה. הרבי הסביר ששתי המצוות הללו הן מצוות יסודיות המשפיעות על כללות מצבו של יהודי, ושתיהן נמסרו בעיקר לאחריתו של נשי ישראל. ¹ ט"ז בתמוז.

< תשל"ו (1976) — הרבי דיבר על פעולת חילוץ המוצלחת של בני הערובה היהודים במטוס החטוף, במסגרת 'מבצע אנטבה'. הרבי ציין שברור לכל שהיו כאן נסים למעלה מדרך הטבע, ושפעולה זו מוכיחה את יתרון האיכות על הכמות. מצד שני, היו ארבעה הרוגים יהודים, וגם הניצולים סבלו קשות. הרבי הסיק מכך שיש צורך להגביר לא רק את השמירה ואת הביטחון הגשמיים במערכת התעופה הבינלאומית, אלא גם את השמירה והביטחון הרוחני, ובין היתר קרא לניצולים לבדוק את כשרות המזוזות שלהם. ² י"ג בתמוז.

1 שיחות קודש תשל"ה, חלק ב, עמ' 310 ואילך
2 שיחות קודש תשל"ו, חלק ב, עמ' 413

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד